

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. Sic luceat lux vestra, &c. De bono exemplo. Sicut humanæ
aspectu gloriæ non est opus ponendum, ita nec ejus despectu
deponendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

et si mensuram tuam servaveris, & altiorate non quaesieris. Longus saltus & arduus est de pede ad os, sed nec accessus conveniens. Quid enim, regenti adhuc respersum pulvere, ora sacra concinges? Heri de luto tractus, hodie vultui gloria praesentaris? Per manum tibi transitus sit, illa prius te tergat, illa te erigat. Et post nonnulla: Hac via, hic ordo: primo ad pedes proclivimus, & ploramus coram Domino qui fecit nos, ea qua fecimus nos. Secundo, manum quarimus sublevantis & roborantis genua dissoluta. Postremo cum ista multis lacrymis obtinemus tum demum audemus forsitan ad ipsum os gloria, caput atollere; parvus ac tremens dico, non solum specularium, sed etiam osculandum: quia spiritus ante faciem nostram Christus Dominus, cui adhaerentes in osculo sancto, unus spiritus, ipsius dignatione efficitur.

Jam verò tu qui haec audi, ad sic gradatim pergis in via Domini? nunquid summum sine medio, vel medium sine primo gradu affectus? Audesne eò temerè ascendere, quò Sancti venentur accedere? Satisne sunt purgati omnes affectus tui, quantum requirit divina charitas? Cur non haeres diutius fundendis lacrymis ad pedes Domini & peccatis eluendis? Aut cur his immorari longius, nec te ulterius promovetis, & altius erigis nisi à gratia? O quam pie quam prudenter dicitur à Propheta: *Viam dirigantur via mea ad custodiendas justificationes tuas.* Tunc non confundar cum perpexero in omnibus mandatis tuis. *Confitebor tibi in directione cordis, in eo quod didici judicia justitiae tuae.*

Es. 118.

Vide in 1. parte, tota Hebdomada 3. post Epiphaniam, ubi de recurfu ad Ductorem agitur.

FERIA SEXTA. DE BONO EXEMPLO CUNCTIS DANDO, AD DEI GLORIAM.

Sic luceat lux vestra coram hominibus ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in caelis est. Matth. 5,

VERITAS PRACTICA,

Sicut humanae aspectu gloriae non est opus ponendum, ita nec ejus despectu deponendum,

RATIO EST, Quia idcirco humana aspectu gloriae non est ullum opus ponendum, ne quid divina gloria qua in operibus nostris spectanda est, detrabatur.

Sed, si humana despectu gloriae opus inchoatum deponatur, divina aliquid etiam gloriae possit detrabi.

Ergo sicut humana aspectu gloriae non est ponendum opus, ita nec ejus despectu deponendum.

I. PUNCTUM.

GENERALE hoc etiam est sicut praecedens, Evangelicae legis documentum, ad nostram simul & aliorum perfectionem spectans, ut bono exemplo prae-luceamus omnibus, non ad humanam & propriam, sed divinam duntaxat gloriam. Neque enim nisi vera virtute alius lucere possumus; ne-

que esset vera virtus si humanam & non divinam spectaret gloriam. Quando autem sic est ordinata virtus, vix dici potest, quantum valeat ad promovendos eorum animos quibus datur in exemplum. *Ut qui non credunt verbo, inquit S. Petrus, per conversationem sine verbo lucrifiant, considerantes in timore castam conversationem vestram.* Unde & idem paulo post, unusquisque sicut accepit gratiam, in alterutrum illam a ministrantibus sicut boni dispensatores multiformis gratiae Dei. Cui conformiter S. Paulus *Qua pacis sunt sectemur: & qua adificationis sunt, in invicem custodiamus.* Et paulo post. *Unusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum ad adificationem.* Id est, ad promovendum verum ejus bonum; quod dum ita peragitur, tunc edificari dicitur.

1. Pet. 3.

Ibid. 4.

Rom. 14.

Ibid. 8.

Verum quia in hoc facile potest subire pere appetitus propriae gloriae, sic ab eo cavendum monet proposita Veritas, ut tamen bono nunquam desis Exemplo: *Non est quidem humana aspectu gloria bonum opus ponendum, sed nec ejus despectu deponendum aut desistendum à capitis.* Expende fideliter, Cur enim nolles propriam gloriam? Nempe ne quid divina detrabatur gloriae, quae

quæ in omnibus operibus nostris maximè spectanda est & colenda. Sic aperitè Christus Dominus, ut glorificent patrem vestrum. Hic finis exempli dandi, & omnium agendorum; Unde & Apostolus: Omnia in gloriam Dei facite. Sine offensione estote Judæis & gentibus & Ecclesiæ Dei. sicut & ego per omnia omnibus placeo, non quærens quod mihi utile est, sed quod multis, ut salvi fiant. Glorificatur autem Deus bono exemplo quatenus boni Author Deus agnoscitur, sicque totius operis laus illi refertur & gloria. Non enim potest homo accipere quicquam nisi fuerit ei datum de cælo.

1. Cor. 10.

1. Cor. 9.

Exech 36

Ibid. 3. l. 24. Idor 9. 11.

Deinde, quod notum fiat omnibus, quæ iam illius sint servi, quid sit ei servire, quid eum colere, quid ille amet, quid oderit, in quo non minima est divinæ perfectionis cognitio & glorificatio. Ut sciant Gentes me, cum sanctificatus fuero in te, in oculis eorum. Denique alii avertuntur à malo & excitantur ad bonum, sicut illi Seraphim qui se alis suis provocabant ad divinas laudes: unde S. Gregorius: Alâ suâ me percussit, qui exemplo sanctitatis propria, me ad melius accendit. Alâ mea vicinum ferio, si quod imiteretur ostendo. Itane inflammas? Itane inflammari? Itane putè propter Deum? At certè agnosce quantum hinc divinæ obstares gloriæ, si tuam quæreres.

II. PUNCTUM.

SED si humana aspectu gloria, bonum opus deponeres: si meri laudæ à bono desisteres, divina aliquid etiam gloria possit detrahi.

Nam. 20.

Detraçto nempe opere in quo erat divina gloria, nonne ipsam detrahis gloriam? Quia non credidistis mihi ut sanctificares me, coram filiis Israel, non introducatis hos populos in terram quam dabo eis. Stupenda certè verba in Moysem & in Aaron dicta, qui quantum omiserant facere, in quo Deus sanctificatus & glorificatus fuisset, tantum subtraxerant divinæ gloriæ. Deinde fieri posset ut prætermittendo bonum opus malè ageres aut malè edificares, & scandalum alis pareres: tum verò nunquid contra Charitatem peccares & Dei Gloriam? Nam ut alias forte audivisti, vel boni sunt qui te peccantem intuebuntur, vel mali; si quidem boni sunt, dolebunt, murmurabunt quod bonum illud præcimitras aut malum committas; si verò mali sint, ad idem committendum incendentur, tuo se exemplo protegent: & va homini illi per quem scandalum

Matt. 18.

venis. Neque tibi proderit quod bono fine movearis fugiendæ videlicet vanæ gloriæ. Nam alia via est ejus fugiendæ sine ullo præjudicio Charitatis & ædificationis ut dicitur. Atque universim Apostolus, Ne ponatis, inquit, offendiculum fratri vel scandalum. OMNIA sustinemus ne quod offendiculum demus Evangelio Christi.

Rom. 14. 1. Cor. 9.

Atque ut evidentius videas non minus sepe offendi Deum & proximum, quando quid boni omittitur quovis bono prætextu, ac si in illum committeretur. Va mihi est, ait ibidem Idem Apostolus, si non Evangelizarem. Sic ante Prophetam dixerat: Va mihi qui tacui. Quod argumentum fusè prosequitur divus Gregorius tertia parte pastoralis in ea admonitione quæ fit Prædicatoribus, qui præ nimia humilitate formidant apparere: Quo reatu, inquit, constringantur aspiciant, qui dum peccantibus fratribus verbum prædicationis subtrahunt, morientibus mentibus vita remedia abscondunt. Nonne illa est impii Regis simulata pietas qui cum moneretur petere signum à Domino, Non petam, inquit, & non tentabo Dominum. Nunquid illa Prophetæ incontulata humilitas, qui cum iustus esset à Domino pergere Nivinem, Surrexit ut fugeres in Tharsis à facie Domini? Nonne hæc denique mali servi mala timiditas qui talentum suum exerceat noluit ne forte humana tangeretur gloria, sicque maluit nihil Deo & nihil sibi & proximo laborare, quàm de labore gloriarî? Væ nobis si sic humiles & timidos habuissimus Apostolos!

Ibid. If. 6.

Adm. 26.

If. 9.

Ioan. 1. Matt. 23.

III. PUNCTUM.

SICUT ergo humana aspectu gloria non est ullum opus ponendum: ita nec ejus aspectu deponendum: Quia quod times in aspectu, non minus est timendum in despectu, si non minus in isto divinæ quid subtrahatur gloriæ quàm in illo. Laude mea infranabote, ne intoreas. Id est, si verè inchoas opus tuum ad laudem & gloriam Dei, bene spera, & perge in hoc divino opere, nam Deus te illa laudis suæ intentione reget & gubernabit sicut freno reguntur equi. Et licet aliquo gloriolæ sensu pungaris, non intrebis propterea, Liberabo te à sagitta volante in die & revocabo te ad unam meam gloriam intendendam. Sic S. Bernardo accidit, qui cum dicendo adrepentem & blandientem sentiret gloriam: non propter te inquit cæpi, nec propter te desinam; Quasi jactato semine germimandi radices subtrahis qui opus quod imitandum est non ostendit. Sic præclare

If. 48.

If. 90.

præclare S. Gregorius in eadem tertia parte Pa-
toralis, admonitione postrema. Ubi hæc duo
Domini aptè conciliat dicta quæ sibi repugnare
videntur, *Videant opera vestra, & glorificent pa-
trem vestrum qui in cælis est: Et attendite ne jus-
titiam faciatis coram hominibus ut videamini ab
eis. QVALITER, inquit, videnda essent, vel qua-
liter non videnda ex sententiarum sine monstra-
vit, quatenus operantis mens opus suum & pro-
pter se videri non quæret & tamen hoc propter
cælestis Patris gloriam non claret. Quidquid au-
tem contra sentiat, non nocet sensus ubi non
est consensus. Non est autem consensus, nisi ad-
vertas ad sensum & tibi in eo voluntariè com-*

placeas; Est verò facile cum Dei gratia compla-
centiam illam excutere vel negativè cogitatio-
nem abducendo, vel positivè renovando in cen-
tionem his aut similibus corde vel ore prolatis
versiculis: *Quid mihi est in cælo, & à te quid
volui super terram! Deus cordis mei & pars mea,
Deus in æternum. ET nunc, qua est expectatio
mea, nonne Dominus? EGO autem ad Dominum
aspiciam. AVERTE oculos meos ne videant vani-
tatem: SI quæro gloriam meam, gloria mea nihil
est. NON nobis Domine, non nobis sed nomini tuo
da gloriam. MIHI absit gloriari nisi in cruce Do-
mini nostri. QUI gloriatur, in Domino glori-
etur.*

Pf. 72.
Pf. 38.
Mich. 7.
Pf. 118.
Ioan. 8.
Pf. 113.
Gal. 6.
2. Cor. 10.

S A B B A T O. DE CVRA RERVM MINIMARVM IN CULTU DEI: AD HÆC CHRISTI DOMINI VERBA:

*Nolite putare, quoniam veni solvere legem, aut Prophetas: non veni solvere,
sed adimplere. Amen quippe dico vobis, donec transeat cælum
& terra, Jota unum aut unus apex, non prateribit
à lege donec omnia fiant. Matth. 5.*

VERITAS PRACTICA,

Cura rerum minimarum rem procurat omnium
maximam.

RATIO EST, Quia res omnium maxima est
pura Caritas quæ diligimus Deum, & qua di-
ligimur à Deo.

Sed cura rerum minimarum hanc procurat Ca-
ritatem.

Ergo rem procurat omnium maximam: ac proinde
ut diligentius illa cura fervetur, hac alia Ve-
ritas additur;

Sæpe in minimis non est minima culpa,
Ratio post exponetur.

I. PUNCTUM.

AUDIENDUS ante omnia S. Augustinus
circa hæc Christi Domini verba quæ re-
rum minimarum commendant obser-
vantiam. Jota, inquit, minima est litera-
rum, apex vero ejus particula in summo: signi-
ficat ergo minima quæque ad effectum perducen-

da. Quam perfectè autem minima quæque
Christus Dominus adimplet & quam certa sit
nota fidelis servi, sic adimplere omnia, jam su-
pra declaratum est in prima parte. Nunc verò
cum res maximi sit momenti, rursus hic & in-
fra etiam amplius, de eadem materia proponun-
tur Veritates tantò quidem brevius, quantò sunt
per se claræ & apertæ. Prima ostendit bonum
quod in cura rerum minimarum continetur.
Secunda manifestat malum, quod ex earum in-
curia provenit, ut utroque motivo boni & mali
simul exhibitò, magis ad finem propositum
cum gratia moveamur.

Prima sic habet & declarat: *Cura rerum mi-
nimarum rem procurat omnium maximam. Quid
enim majus Caritate tum qua nos Deum purè
diligimus, tum qua nos à Deo diligimur? Re-
mulamini autem Charismata meliora, inquit
Apostolus: Et adhuc excellentiorem viam vobis
demonstro. Quasi diceret, quantumcunque ve-
hemens sit æmulatio, & quantumcunque bona
sint quæ vobis æmulemini & concupiscatis: su-
pereminet ramè & præcellit illis omnibus quod
jam vobis demonstraturus sum bonum, nempe
Caritas*

Feria 6.
Dom. 6.
post Epiph.

1. Cor. 12.